

ROZŁĄCZAĆ SIĘ (3) *vb impf*

się (2), sie (1).

o oraz a jasne.

inf rozłączać się (1). ◊ *praes 3 sg* rozłączą się (1). ◊ [*3 pl* rozłączają się.] ◊ *con 3 pl m pers by* się rozłączali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. rozłączyć.

Rozstawać się z kimś, z czymś, oddzielać się od kogoś lub czegoś z kim, z czym pozostawało się dotąd w bliskim związku (3) : [św. Paweł] Vczy o małżeństwie yżywaniu iego. [...] Tym co nie fą w małżeństwie rádząc/ áby ták zoftáli. A małżonkom rofkázuiąc/ áby fię nie rozłączáli. *WujNT 1.Cor 7 arg.*

W przeciwstawieniach: »rozłączać się ... jednoczyć się, złączyć się« (2): *BiałKat 176*; á cofz by to [...] zá małżeństwo było/ ciálem fię iednoczyć/ á fercem y myflą rozłączáć. *SkarŻyw 150.*

Fraza: »z ciałem dusza się rozłącza« = *następuje śmierć* (1): śmierć cierpimy z inszym stworzeniem/ y ácz z ciálem dufzá lye rozłącza: tedy przyydzie ten czás/ kiedy zálye z ciálem lye złączy *BiałKat 176.*

[*Zwrot:* »z światem się rozłączać« = *umierać:* Przeto wszyscy nawięcej na świat narzekają, gdy się we złym sumnieniu z światem rozłączają. *OtwinPis 159.*]

Formacje współrdzenne cf ŁĄCZYĆ.

Cf ROZŁĄCZAJĄCY SIĘ